

DECIZIA nr. 514 din 17 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 alin. \(1\) lit. b\) din Legea nr. 78/2000](#) pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în [MONITORUL OFICIAL nr. 348 din 22 aprilie 2025](#)

Data intrării în vigoare 22-04-2025

Marian Enache	- președinte
Mihaela Ciocină	- judecător
Cristian Deliorga	- judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	- judecător
Laura-Iuliana Scântei	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Elena-Simina Tănăsescu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Mihaela Ionescu	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 alin. \(1\) lit. b\) din Legea nr. 78/2000](#) pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Ionuț Silviu Călin în Dosarul nr. 4.576/2/2022/a1 al Curții de Apel București - Secția a II-a penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.731D/2022.
2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul avocat Mădălin Enache, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.
3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând motivele dezvoltate în notele scrise aflate la dosar.
4. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând considerente ale [Deciziei Curții Constituționale nr. 1.441 din 4 noiembrie 2010](#).

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 1 noiembrie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 4.576/2/2022/a1, Curtea de Apel București - Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 alin. \(1\) lit. b\) din Legea nr. 78/2000](#) pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție. Excepția a fost ridicată de Ionuț Silviu Călin în procedura de cameră preliminară. Autorul excepției a fost trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii de șantaj, prevăzută de [art. 207 alin. \(1\), \(2\) și \(3\) din Codul penal](#) raportat la [art. 13[^]1 din Legea nr. 78/2000](#).
6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate permit criminalizarea mai severă (ca fapte asimilate celor de corupție) a unor activități și conduite private, care nu justifică măsurile, procedura, competența și pedepsele cu regim special pe care le atrage incidența [Legii nr. 78/2000](#) și a [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002](#) privind Direcția Națională Anticorupție, a căror rațiune a fost sancționarea faptelor de corupție din mediul public sau în legătură cu interesul public. Consideră că legiuitorul, fără a face o analiză exactă și concretă asupra modului în care trebuia transpusă în legislație necesitatea prevenirii, descoperirii și sancționării faptelor de corupție comise în domeniul privat, a preluat fără a cenzura și fără a adapta o serie de criterii din [Legea societăților nr. 31/1990](#), permițând astfel autorităților publice să intervină, uneori chiar din oficiu, în chestiuni care nu implică un interes public, asimilând unele infracțiuni de drept comun cu infracțiunile de corupție, contrar dispozițiilor constituționale ale [art. 45, 53 și 135](#). Susține, așadar, că, în ceea ce privește societățile cu capital integral privat, textul de lege criticat creează posibilitatea ca o autoritate statală (în speță, Ministerul Public) să intervină nelimitat și necenzurat într-un domeniu exclusiv de interes privat, fără să fie vorba despre ocrotirea unui interes public, cu nesocotirea intereselor specifice mediului privat și în absența unei sesizări a persoanelor interesate, prezumtiv persoane vătămate.
7. Din această perspectivă, solicită instanței de control constituțional să constate că textul de lege criticat este constituțional doar în măsura în care sintagmele „în cadrul societăților comerciale” și „al altor agenți economici” se referă la entități juridice de drept privat (societăți comerciale sau orice altă formă de asociere în scop comercial permisă de lege) în care statul deține participații (sub forma părților sociale sau a acțiunilor) direct sau prin orice altă

entitate de drept public (în sensul dispozițiilor [art. 176 din Codul penal](#) - autorități publice centrale sau locale, organe administrative sau jurisdicționale, unități administrativ-teritoriale sau orice altele asemenea). Totodată, susține că, din conținutul [art. 1 alin. \(1\) lit. b\) din Legea nr. 78/2000](#), se poate formula concluzia greșită potrivit căreia orice faptă comisă de către un funcționar public sau privat atrage incidența [Legii nr. 78/2000](#) și, implicit, competența Direcției Naționale Anticorupție [prin coroborare cu [art. 13 alin. \(1\)](#) din acest act normativ] în vederea efectuării urmăririi penale. Din această perspectivă, susține că textul criticat ar trebui să menționeze cu strictețe calitatea persoanei care are puterea de a influența o companie privată, spre exemplu: directorul general, auditorii financiari, directorul financiar, directorul departamentului de contabilitate, asociatul sau acționarul majoritar etc., fiind astfel eliminată componenta alea și arbitrarul organelor de urmărire penală. De asemenea, susține că [Legea nr. 78/2000](#) incriminează în principal persoane, nefiind stabilite, în mod clar, criterii care atrag calitatea de subiect activ al infracțiunilor prevăzute în cuprinsul acestui act normativ, contrar dispozițiilor constituționale invocate.

8. Curtea de Apel București - Secția a II-a penală apreciază că textul de lege criticat este constituțional, iar modalitatea în care legiuitorul a înțeles să reglementeze competența Direcției Naționale Anticorupție, în ceea ce privește infracțiunile de corupție și asimilate acestora, este atributul exclusiv al legiuitorului.

9. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile [Constituției](#), precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor [art. 146 lit. d\) din Constituție](#), precum și ale [art. 1 alin. \(2\)](#), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile [art. 1 alin. \(1\) lit. b\) din Legea nr. 78/2000](#) pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, având următorul cuprins:

Articolul 1

(1) Prezenta lege instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică următoarelor persoane: [...]

b) care îndeplinesc, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, normele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale [art. 16 alin. \(1\)](#) referitor la egalitatea în drepturi, ale [art. 21 alin. \(1\) și \(3\)](#) privind accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil, ale [art. 45](#) referitor la libertatea economică, ale [art. 53](#) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale [art. 124 alin. \(2\)](#) privind înfăptuirea justiției și ale [art. 135](#) privind economia, precum și prevederilor [art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale](#).

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta ridică o problemă de admisibilitate din punctul de vedere al limitelor de competență a Curții Constituționale atunci când procedează la soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate, dintr-o dublă perspectivă.

15. Astfel, Curtea reține că motivele de neconstituționalitate privesc, pe de o parte, omisiunea reglementării unor criterii care atrag calitatea de subiect activ al infracțiunilor prevăzute în cuprinsul [Legii nr. 78/2000](#), autorul solicitând, totodată, modificarea textului de lege criticat, în sensul înlăturării caracterului oficial al exercitării acțiunii penale și lăsării acesteia la dispoziția părților. Pe de altă parte, autorul solicită instanței de control constituțional să constate că textul de lege criticat este constituțional doar în măsura în care sintagmele „în cadrul societăților comerciale” și „al altor agenți economici” se referă la entități juridice de drept privat, în care statul deține participații direct sau prin orice altă entitate de drept public.

16. În aceste condiții, Curtea constată că soluționarea primului aspect relevat de autor nu ține de competența instanței de control constituțional, întrucât implică un act de legiferare, care intră în competența Parlamentului. Așadar, având în vedere [art. 61 din Constituție](#) și [art. 2 alin. \(3\) din Legea nr. 47/1992](#), Curtea nu poate modifica sau completa un text de lege, astfel că, din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 alin. \(1\) lit. b\) din Legea nr. 78/2000](#) urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

17. Totodată, Curtea constată că cel de-al doilea motiv relevat de autor - respectiv stabilirea unei anume interpretări a sintagmelor „în cadrul societăților comerciale” și „al altor agenți economici” - nu tinde spre evidențierea unei reale contradicții între textul de lege supus controlului de constituționalitate și dispozițiile din [Legea fundamentală](#) invocate, ci vizează exclusiv aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea normei juridice de către organele judiciare. O asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit [art. 2 alin. \(3\) din Legea nr. 47/1992](#), se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Curtea reamintește că modul de aplicare a dispozițiilor criticate de către organele judiciare, la care face referire autorul excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii acestuia, nu poate constitui motiv de neconstituționalitate a textelor de lege criticate și, prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate, fiind de competența instanței de judecată învestite cu soluționarea litigiului. A răspunde criticilor autorului excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor [art. 126 din Constituție](#), potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege. În consecință, Curtea constată că și din această perspectivă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 alin. \(1\) lit. b\) din Legea nr. 78/2000](#) este inadmisibilă.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul [art. 146 lit. d\)](#) și al [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), precum și al [art. 1-3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 alin. \(1\) lit. b\) din Legea nr. 78/2000](#) pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Ionuț Silviu Călin în Dosarul nr. 4.576/2/2022/a1 al Curții de Apel București - Secția a II-a penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București - Secția a II-a penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Mihaela Ionescu
